

Minder belasting en minder afschrijvingen

In een eerdere aflevering van deze rubriek is al eens geschreven over het wetsvoorstel 'Werken aan winst', dat in 2006 was ingediend. Na een rumoerig tweede half jaar in politiek Den Haag zijn de voorgestelde wijzigingen toch per 1 januari 2007 ingevoerd. Inmiddels zijn er ook wat onduidelijkheden weggenomen en zijn op sommige punten overgangsmaatregelen getroffen om de negatieve fiscale gevolgen enigszins te verzachten. Een goed moment om enkele onderdelen van de nieuwe regels nog even kort de revue te laten passeren.

Het belangrijkste onderdeel van de herziening is ongetwijfeld de tariefsverlaging voor ondernemers. Niet alleen in de vennootschapsbelasting zijn de tarieven verlaagd, ook in de inkomstenbelasting zijn voor ondernemers maatregelen getroffen die ertoe leiden dat er over winst minder belasting wordt betaald. Met ingang van 2007 zijn de tarieven voor de vennootschapsbelasting verlaagd naar 20%-25,5%. Het gedeelte van de winst tot en met € 25.000 wordt belast met 20%. Over het gedeelte van € 25.000 tot en met € 60.000 is 23,5% verschuldigd en over het gedeelte van de winst boven € 60.000 moet 25,5% vennootschapsbelasting betaald worden.

MKB-vrijstelling

In de inkomstenbelasting heeft weliswaar geen echte verlaging van de tarieven plaats gevonden, maar is er een zogenaamde MKB-vrijstelling ingevoerd. Dit houdt in dat voor ondernemers 10% van hun resultaat buiten beschouwing wordt gelaten voor de inkomstenbelasting. Deze MKB-vrijstelling geldt uitsluitend voor ondernemers die voldoen aan het zogenaamde uren criterium. Dat wil zeggen dat zij tenminste 1225 uren per jaar en meer dan de helft van de voor werkzaamheden beschikbare tijd voor de onderneming werkzaam moeten zijn. Wanneer een ondernemer in de loop van het jaar zijn onderneming staakt, dan bestaat de kans dat hij niet aan het uren criterium kan voldoen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij staking in het begin van het jaar. Om aan dit probleem tegemoet te komen, geldt de MKB-vrijstelling ook in het jaar van staking van de onderneming, terwijl men in dat jaar niet voldoet aan het uren criterium. Voorwaarde is wel dat de stakende ondernemer in tenminste drie van de vijf jaren voorafgaande aan de staking ondernemer

was en wel voldeed aan het uren criterium.

Verder moet bedacht worden dat deze vrijstelling niet alleen wordt toegepast op winsten, maar ook op verliezen. Met andere woorden: ook van een verlies wordt 10% niet in aanmerking genomen en kan er dus ook geen verliesverrekening plaats vinden over dat gedeelte van het verlies. Er vindt dan dus minder verliescompensatie plaats.

Afschrijving op gebouw

Om de tariefsverlagingen te kunnen betalen, worden de afschrijvingen op onroerende zaken en andere bedrijfsmiddelen fiscaal beperkt. Afschrijving op een gebouw is met ingang van 2007 nog slechts toegestaan als de boekwaarde van het gebouw hoger is dan de zogenaamde bodemwaarde. De hoogte van de bodemwaarde is afhankelijk van de bestemming van het gebouw. Voor een gebouw in eigen gebruik is de bodemwaarde 50% van de WOZ-waarde. Wordt een gebouw (in)direct voor tenminste 70% aan derden ter beschikking gesteld, dan is de bodemwaarde gelijk aan de WOZ-waarde en kan er dus (veel) minder worden afgeschreven. Beslissend daarbij is de bestemming van het gebouw tot verhuur aan een derde. Wordt het pand verhuurd aan een verbonden persoon of een verbonden vennootschap, dan is dit geen verhuur aan derden, maar is er sprake van eigen gebruik. Een pand dat binnen een concern wordt verhuurd of dat door een directeur-grotaandeelhouder aan zijn eigen bv wordt verhuurd, wordt voor deze regeling dus aangemerkt als een pand in eigen gebruik.

Voor de afschrijvingen op panden geldt er een overgangsregeling. Als er op 1 januari 2007 op een onroerende zaak nog geen drie jaar is afgeschreven, dan kan op dat pand nog gedurende een periode van maximaal drie jaar de oude afschrijvingsmethodiek worden toegepast.

Afschrijving op bedrijfsmiddelen

Ook de fiscale afschrijvingsmogelijkheden op andere bedrijfsmiddelen en op goodwill zijn met ingang van 1 januari 2007 aangepast. Voor alle andere bedrijfsmiddelen dan onroerende zaken geldt vanaf 1 januari 2007 dat fiscaal per jaar maximaal 20% van de aanschaffings- of voortbrengingskosten mag worden afgeschreven. Voor goodwill geldt een aparte regeling en mag fiscaal voortaan maximaal 10% per jaar worden afgeschreven.

Ook voor de overige bedrijfsmiddelen en goodwill geldt een overgangsregeling. Deze overgangsregeling kent een andere insteek dan die voor onroerende zaken. Hier kan niet, zoals bij onroerende zaken de oude afschrijvingsmethodiek nog een bepaalde periode worden voortgezet, maar wordt de maximale jaarlijkse afschrijving afhankelijk van de periode waarop al is afgeschreven. Als bijvoorbeeld op een auto al drie jaar is afgeschreven, dan moet de resterende boekwaarde minimaal in de komende twee jaren worden afgeschreven.

De afschrijvingsbeperkingen gelden zowel voor IB-ondernemers als voor Vpb-ondernemers. Hiermee zijn de tariefsverlagingen voor de ondernemers in feite een sigaar uit eigen (ondernemers)doos geworden. Een vervelende uitzondering hierop is een directeur-grotaandeelhouder die een pand aan zijn eigen bv ter beschikking stelt. Hij wordt wel getroffen door de afschrijvingsbeperkingen, maar voor hem geldt niet het belastingvoordeel van de MKB-vrijstelling. Ondanks dat in die situatie voor een directeur-grotaandeelhouder het winst-regime van toepassing is, heeft de staatssecretaris aangegeven dat hij niet aan dit probleem tegemoet wil komen. Hierdoor ontstaat er in die situatie een ongelijkheid ten opzichte van andere ondernemers, maar dat is volgens de staatssecretaris een gevolg van de wetsystematiek. Aan de ene kant wil hij alle ondernemers zoveel mogelijk gelijk behandelen, maar als het hem uitkomt dan is ongelijke behandeling kennelijk toch mogelijk.

Drs. Henk Dollekamp FB,
de Jong & Laan Accountants
Belastingadviseurs